

Ēšmintēis krēslē

Mes vēsē nuorem būtē pruatingē
Ēr kētus skobam teistē.
A rēk, – paklauso ēšmītingā, –
I savi pīkti krēptē?

Vo kartās šērdēs skēlst par posē,
Nes nier vēinuos teisībēs...
Na tēp lēngvā ton sovuoktē,
Je esi pēlns dēdībēs.

Nasēgailiek diel vakar dēinuos –
Barēkalings tas jausmos.
Geriau veiziek, kor statā kuojēs,
Jug nenogriūtē – jau džiaugsmos!

Mes pardaug savēm ožsējiemē,
Namatuom kēta bieduos.
Pakēlk aukštiau sāva dvasiuo,
Žmuogau, je ēsi Žmuogos!

Aš vēsomet sakiau, ka pruots
Kuoks aštros ons bebūtom –
Ēšmintēis negal atstuoatē
Nikumet ē niekor!